— enten undlade at beskatte dette udbytte

— eller beskatte det, men give selskabet tilladelse til fra skattebeløbet at trække den skat, datterselskabet og et eventuelt datterdatterselskab har svaret af overskuddet, samt i givet fald den kildeskat, der i medfør af undtagelsesbestemmelserne i artikel 5 er opkrævet af den medlemsstat, hvor datterselskabet eller datterdatterselskabet er hjemmehørende, dog højst den tilsvarende nationale skat. Som datterdatterselskaber betragtes alle selskaber, der jf. artikel 3 er datterselskaber i nedadstigende linje af et selskab i opadstigende linje.«

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar 1994. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, henvises der deri til dette direktiv, eller de ledsages ved offentliggørelsen af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne sørger for at meddele Kommissionen teksten til de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Forslag til Rådets afgørelse om oprettelse af en EF-databank vedrørende færdselsulykker

(93/C 225/07)

KOM(93) 348 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 26. juli 1993)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 213,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

og

ud fra følgende betragtninger:

Europa-Parlamentet har vedtaget en beslutning om fælles foranstaltninger til nedsættelse af antallet af færdselsulykker (1);

i resolution vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 21. juni 1991, anmodes Kommissionen om at udarbejde og iværksætte et fællesskabsprogram for konkrete foranstaltninger med henblik på at gennemføre nye fælles initiativer og at sammenholde de nationale erfaringer på de forskellige aktions- og forskningsområder i forbindelse med bekæmpelse af færdselsulykker og disses konsekvenser for ofrene (2).

oprettelsen af en EF-databank vedrørende færdselsulykker er et af de prioriterede tiltag, der foreslås af arbejdsgruppen på højt plan bestående af regeringsrepræsentanter fra medlemsstaterne (3);

i Kommissionens hvidbog om den fælles transportpolitiks fremtidige udvikling (4) og i dens meddelelse om et handlingsprogram vedrørende færdselssikkerhed (5) gør den sig til talsmand for, at der — på baggrund af de betydelige forskelle, der er mellem færdselssikkerhedsniveauet i de enkelte medlemsstater — på dette område først og fremmest bør satses på at fremme udvekslingen af oplysninger og erfaringer gennem oprettelse af en EF-databank;

(1) EFT nr. C 68 af 24. 3. 1986, s. 35.

(2) EFT nr. C 178 af 9. 7. 1991, s. 1.

(3) »Retningslinjer og prioriterede aktionsområder for et EF-færdselssikkerhedsprogram«, endelig beretning (april 1992, punkt 3.1.3).

(4) KOM(92) 494 af 2. 12. 1992, V.2.373.

(5) KOM(93) 246 af 9. 6. 1993.

medlemsstaterne indsamler oplysninger om de færdselsulykker, der indtræffer på deres område, og indlæser disse oplysninger i et nationalt edb-register; der findes dog for øjeblikket ikke nogen fælles database, der gør det muligt at få adgang til disse forskellige registre og udnytte de således indsamlede data;

ved hjælp af en databank, der oprettes og forvaltes på fællesskabsplan, er det muligt at indkredse og kvantificere problemerne, vurdere effektiviteten af de trufne foranstaltninger og fastslå effektiviteten af en given fællesskabsindsats;

oprettelsen og forvaltningen af en sådan databank kan ikke gennemføres af medlemsstaterne hver for sig; i henhold til nærhedsprincippet bør Fællesskabet kun handle, for så vidt som det er nødvendigt dels at sikre en centralisering af de nationale edb-registre, dels at sikre en snæver samordning mellem medlemsstaterne med det sigte at få en EF-databank til at fungere på tilfredsstillende måde;

der bør fastlægges metoder til overførsel af de eksisterende nationale statistiske data til Kommissionen, bl.a. skal det fastsættes, med hvilke tidsintervaller og tidsfrister og på hvilken måde dataene skal indsendes;

analysen af færdselssikkerhedsproblemerne bør være centreret om ulykker med personskader, medens der ses bort fra ulykker alene med materielle skader; til gengæld er oplysninger til identificering af personer unødvendige for en sådan analyse;

Kommissionen bør træffe foranstaltninger til beskyttelse af de statistiske oplysninger, der skal behandles med fortrolighed —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne udarbejder statistikker over de færdselsulykker med personskade, der finder sted på deres respektive områder.

2. I denne afgørelse forstås ved »færdselsulykker med personskade«: ethvert sammenstød, som involverer mindst et køretøj i bevægelse, der kører på en offentlig vej, der normalt er åben for trafik, og som medfører, at en eller flere trafikanter såres og/eller dræbes.

3. De indsamlede data indlæses i et centralt nationalt edb-register.

Artikel 2

1. De nationale edb-registres data på årsbasis om færdselsulykker med personskade meddeles De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor, herefter benævnt »Eurostat«, så hurtigt som muligt og senest seks måneder efter referenceårets udgang.

2. I tilfælde af, at de i stk. 1 omhandlede data omfatter fortrolige statistiske oplysninger i henhold til de nationale bestemmelser, fremsendes de også til Eurostat, der behandler dem i overensstemmelse med Rådets forordning (Euratom, EØF) nr. 1588/90 (1).

Kommissionen fastsætter i samråd med medlemsstaterne, hvilke elementer der ikke skal indgå i de fremsendte registre.

Artikel 3

1. Fremsendelsen af data sker på en måde og i et format, der fastlægges af medlemsstaterne i samråd med Kommissionen.

2. Hvis medlemsstaterne foretager rettelser i de statistiske data efter fremsendelsen af edb-registret til Eurostat, sender de en fuldstændig genpart af det således ajourførte register til Eurostat.

3. De medlemsstater, der ønsker at ændre deres registers form eller indhold, gør dette i samråd med Kommissionen. Hvis medlemsstaterne er nødt til at ændre de registre, de allerede har sendt til Eurostat, fremsender de nye versioner heraf til Eurostat.

4. Hver medlemsstat er ansvarlig for kvaliteten af de statistiske data, den fremsender.

5. Kommissionen er ansvarlig for behandlingen af de modtagne data.

Artikel 4

1. Kommissionen er ansvarlig for spredning af de modtagne data. Den fastlægger efter samråd med de berørte medlemsstater betingelserne for adgang til de centraliserede statistikker over færdselsulykker med personskade, hvilken offentliggørelse der eventuelt skal foretages, samt alle relevante detaljer med henblik på, at EF-databasen med disse statistikker kan fungere på tilfredsstillende måde.

2. Kommissionen undersøger i samråd med medlemsstaterne de metodiske og praktiske problemer, der måtte opstå ved udarbejdelsen og fremsendelsen af statistikkerne og i forbindelse med indsamlingsmetoden, med henblik på at finde frem til løsninger, der gør det muligt gradvis at gøre medlemsstaternes data så kohærente og sammenlignelige som muligt.

(1) EFT nr. L 151 af 15. 6. 1990, s. 1.

Artikel 5

I forbindelse med de samråd, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, og i artikel 4, stk. 1 og 2, bistås Kommissionen af det udvalg for det statistiske program, der er nedsat ved Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom [1], i overensstemmelse med den i nedenstående artikel 6 angivne fremgangsmåde.

Artikel 6

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til de pågældende spørgsmåls hastende karakter, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

Artikel 7

Tre år efter denne afgørelses ikrafttræden forelægger Kommissionen Rådet:

a) en evalueringsrapport om resultaterne af gennemførelsen af de i artikel 2, 3 og 4 omhandlede foranstaltninger

b) de konklusioner, der kan drages af denne rapport med hensyn til videreførelsen af den i denne afgørelse omhandlede indsats.

Artikel 8

1. Størrelsen af de bevillinger, der årligt afsættes til denne foranstaltning, fastsættes i forbindelse med den årlige budgetprocedure.

2. Budgetmyndigheden fastsætter de bevillinger, der stilles til rådighed for hvert regnskabsår.

Artikel 9

Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at kunne gnnemføre bestemmelserne i denne afgørelse inden 31. december 1993, og de underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 10

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

[1] EFT nr. L 181 af 28. 6. 1989, s. 47.